

Krakelwok

't Was bradig en de slijp'le torfs
Drieltolden op de wijde weep:
Misbrozig stonden borogorfs,
't Verdwoolde grasvark schreep.
'Mijn zoon, vrees steeds de Krakelwok!
Zijn kakement, zijn grepe klauw!
Vrees ook dejubjub-vlerkenbrok,
De gritse Bandjegauw!
Hij nam 't vorpalen zwaard ter hand:
Lang zocht hij naar het manxaam vod
Toen, rustend bij de Ploemploemplant,
Bepeinsde hij zijn lot.
Zo, nijvig peinzend, stond hij daar,
Toen Krakelwok, zijn oog vol vlam,
Door het rapuinhout blaaide, zwaar
Burbelend waar hij kwam!
Hup één! Hup twee! Het scherp vorpaal
Hieuw kriskras en met luid gedruis!
Het beest lag dood; hil, galomfaal.
Reed met de kop naar huis.
Hebt gij de Krakelwokgeveld?
O heugle dag! Hoezee! Hoezot!
Omhels mij, zoonlief, brale held!
Hij gnorde van genot.
't Was bradig en de slijp'le torfs
Drieltolden op de wijde weep:
Misbrozig stonden borogorfs.
't Verdwoolde graswark schreep.

vertaling: Ab Westervarde,; 1982.